

Dit kan ze nu echt niet gebruiken. Ze is al aan de late kant. Eerder was haar bespreking uitgelopen. Daar was zij de afhankelijke partij geweest en kon ze het zich niet veroorloven op te stappen. Vervolgens had ze door de file vlak voor de oprit naar de snelweg meer dan een uur nodig gehad om de stad uit te komen. Kom op, smeekt ze haar auto, laat me niet in de steek. Het was vast die harde plof zojuist. Ze zet de muziek uit om naar de motor te kunnen luisteren. In de achteruitkijkspiegel ziet ze dat haar auto grote witte wolken uitbraakt. Achteropkomend verkeer wordt geheel aan haar zicht onttrokken. Net als de rest van de wereld trouwens. Wat betekent dit? Staat haar auto in de fik? Er zijn geen vlammen. Of nog niet? Moet ze vlug uitstappen?

Ze ziet dat de temperatuur van de motor is opgelopen. Daar had de wagen de laatste tijd vaker last van. Eigenlijk steeds wel. De motor sputtert nog even en slaat af. De rook verdwijnt en de vaart is uit de auto. Nu is hij er helemaal mee uitgescheiden. En dat terwijl ze er bijna is.

‘Verdomme,’ ze slaat gefrustreerd op het dashboard.

Brit zucht eens diep. Niet dat het haar frustratie doet minderen. Ze laat de auto uitrollen richting de berm. Als ze stil staat, bonkt ze een paar keer met haar hoofd op het stuurwiel. ‘Wraagh,’ ontsnapt haar en er volgt nog een laatste roffel op het dashboard. Geërgerd vist ze haar telefoon uit haar schoudertas die op de passagiersplek ligt. Via Google zoekt ze het nummer van een garage in het stadje waar ze naar op weg is.

‘Mijn auto is ermee gestopt,’ vertelt ze de man die opneemt en zich Walt noemt.

‘Wat is er aan de hand?’ vraagt hij.

‘Hij is gestopt, hij rijdt niet meer.’

‘Dat begreep ik al, maar u weet de oorzaak niet?’

‘Hij begon te roken. De temperatuur liep onderweg al flink op, zag ik. En er was een knal.’

‘Een knal?’

‘Ja. Eerder al.’

‘Uhm. Kwam die rook onder de motorkap vandaan?’

‘Volgens mij uit de uitlaat.’

‘Uhm.’

De man lijkt weinig enthousiast.

‘Kunt u me helpen?’

‘Uhm.’

‘Ik heb nogal haast.’

‘Dat heeft iedereen tegenwoordig.’

‘Ik heb namelijk een afspraak. Ik sta op tijd.’

‘Dan zullen ze even moeten wachten. Waar staat u?’

‘Net buiten jullie plaats. Op de autoweg ben ik bij de witte molen afgeslagen.’

‘Uhm.’

‘Kunt u me helpen?’

Ze hoort een zucht aan de andere kant van de telefoon.

‘Dus u komt?’

‘Uhm,’ klinkt het opnieuw, waarna het gesprek wordt beëindigd.

Dat ‘uhm’ zal wel het plaatselijke woord zijn voor ‘ja’. Hoopt ze.

Gefrustreerd stapt ze uit. Ze leunt tegen de auto. Nu hoeft ze haar ogen vanwege de lage zonnestand even niet toe te knijpen. Ze had een zonnebril mee moeten nemen. Die ligt nog in de andere auto, die Max nu gebruikt. Shit, shit, wat een ellende.

Het is ook nog eens koud. Ze trekt de kraag van haar jas omhoog en haalt opnieuw haar telefoon tevoorschijn.

‘Selma, rampen hier. Ik ga het niet redden. Kun je hem afbel-len?’

‘Brit, dat kun je niet maken.’

‘Je moet luisteren, Selma, ik had het over rampen. Ik doe dit niet voor mijn plezier.’

‘Ja ja,’ klinkt het ongelovig. ‘Wat is er aan de hand? Doet die notaris moeilijk?’

‘Nee, mijn auto.’

‘Wat is daarmee?’

‘Die heeft besloten ermee te stoppen.’

‘Je krijgt hem niet meer aan de praat?’

‘Iemand van de garage hier in de buurt is onderweg. Hoop ik.’

‘Hoop je?’...

‘Hij klonk niet al te vrolijk toen hij het over de auto hoorde.

Maar ...